

Пам'яті А. Г.

Ярій, душе. Ярій, а не ридай.

У білій стужі сонце України.

А ти шукай — червону тінь калини

на чорних водах — тінь її шукай,

де жменька нас. Малесенька шопта

лише для молитов і сподівання.

Усім нам смерть судилася зарання,

бо калинова кров — така ж крута,

вона така ж терпка, як в наших жилах.

У сивій завірюсі голосінь

ці грона болю, що падуть в глибінь,

безсмертною бідом окошились.